

Londyn, dnia 19 listopada 2009 r.
Nr ref. dok.: EMA/730064/2009
EMA/H/C/997

Pytania i odpowiedzi dotyczące zalecenia odmowy przyznania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu preparatu Gemesis bekaplermina

W dniu 23 lipca 2009 r. Komitet ds. Produktów Leczniczych Stosowanych u Ludzi (CHMP) wydał negatywną opinię, zalecając odmowę przyznania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego Gemesis, przeznaczonego do regeneracji kości i tkanek przyzębia u osób dorosłych. Firmą ubiegającą się o przyznanie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu jest BioMimetic Therapeutics Ltd.

Wnioskodawca zwrócił się o ponowne rozpatrzenie opinii. Po rozważeniu podstaw wniosku o ponowne rozpatrzenie opinii, CHMP ponownie rozpatrzył wstępną opinię i w dniu 19 listopada 2009 r. potwierdził odmowę przyznania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu.

Co to jest Gemesis?

Gemesis jest zestawem do implantów. Zestaw składa się z napełnianej fabrycznie strzykawką zawierającej substancję czynną bekaplerminę i kubka zawierającego granulki β -fosforanu trójwapniowego do stosowania jako macierz.

W jakim celu miał być stosowany preparat Gemesis?

Preparat Gemesis miał być stosowany do regeneracji tkanek u osób dorosłych z ubytkami wokół zębów, w tym ubytkami przyzębia i zanikiem dziąseł.

Jakie było oczekiwane działanie preparatu Gemesis?

Substancja czynna preparatu Gemesis, bekaplermina, to rekombinowany ludzki płytkowy czynnik wzrostu (PDGF). Czynniki wzrostu to białka stymulujące komórki do rozmnażania. Czynniki wzrostu pochodzenia płytkowego działają na komórki biorące udział w gojeniu ran. Bekaplermina miała działać w ten sam sposób, co ludzki płytkowy czynnik wzrostu, stymulując wzrost komórek w przyzębiu i dziąsłach oraz pomagając w gojeniu się tkanki.

Bekaplerminę wytwarza się metodą znaną jako „technologia rekombinacji DNA”: jest ona wytwarzana przez komórkę, której wszczepiono gen (DNA) umożliwiający jej wytwarzanie ludzkiego płytkowego czynnika wzrostu. Preparat Gemesis miał być sporządzany poprzez zmieszanie roztworu zawierającego bekaplerminę z macierzą, która miała być następnie nakładana na ubytki w przyzębiu, aby wspomóc gojenie.

Jaka dokumentacja została przedstawiona przez firmę na poparcie wniosku złożonego do CHMP?

Zanim rozpoczęto badania z udziałem ludzi, działanie preparatu Gemesis testowano w modelach eksperymentalnych. W jednym badaniu głównym z udziałem 180 osób dorosłych z zaawansowaną chorobą tkanek przyzębia preparat Gemesis porównywano z samą macierzą. Głównym kryterium oceny skuteczności była zmiana klinicznego poziomu przyczepu łącznotkankowego (ang. clinical attachment level – CAL) po 24 tygodniach. CAL jest miarą utraty przyczepności tkanki przyzębia do zębów.

Jakie były główne zastrzeżenia CHMP, które doprowadziły do zalecenia odmowy przyznania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu?

CHMP uznał, że nie udało się wykazać w badaniu głównym skuteczności preparatu Gemesis w leczeniu ubytków w tkance przyzębia. CHMP zwrócił uwagę, że firma nie była w tym czasie w posiadaniu wystarczających informacji o mocy wiązania się bekaplerminy z receptorami PDGF i nie wykazała w wystarczający sposób, że preparat Gemesis stosowany w badaniach klinicznych był porównywalny do produktu, który miał być wprowadzony na rynek. CHMP miał również wątpliwości, co do poziomu występujących zanieczyszczeń związanych z produktem.

Na tym etapie CHMP był zatem zdania, że korzyści stosowania preparatu Gemesis nie przewyższają związanego z tym ryzyka. Dlatego też CHMP zalecił odmowę przyznania pozwolenia na dopuszczenie preparatu Gemesis do obrotu. Odmowa CHMP została potwierdzona po ponownym rozpatrzeniu.

Jakie są skutki odmowy dla pacjentów uczestniczących w badaniach klinicznych lub w „programach współzucia” z użyciem preparatu Gemesis?

Firma poinformowała CHMP, że nie prowadzi obecnie żadnych badań klinicznych ani „programów współzucia” z zastosowaniem preparatu Gemesis.